

[Korsgaard.]

offentlige træder til, naar der som her er Mulighed for at gøre en god Medicin billig, føre den ud til Salg paa en saadan Maade, at den bliver at faa for den enkelte syge til en overkommelig Pris. Jeg saa endda meget gerne, at man gik et Skridt videre ad den Vej, idet jeg særlig tænker paa det ønskelige i, at ogsaa Insulin billiggøres, hvad der har været paa Tale i det andet høje Ting. Jeg tænker i denne Forbindelse ikke paa den rige; han vil jo altid have Raad til at skaffe sig den nødvendige Medicin. Jeg tænker i og for sig heller ikke paa den fattige; for ham bliver der sørget for af det offentlige paa en eller anden Maade. Jeg tænker derimod paa den, som har saa stor Indtægt eller saa stor Formue, at han ikke kan være Medlem af en stats- anerkendt Sygekasse. Det er paa mange Maader ham, det kommer til at gaa ud over, hvis han eller nogen af hans Familie bliver syg. De skal betale meget mere ved Indlæggelse paa Sygehus og ligeledes paa andre Maader. Jeg vil meget henstille til den højtærede Indenrigsminister at tænke paa, om man ikke ved en anden Lejlighed paa en eller anden Maade kunde komme disse meget uheldigt stillede Medborgere til Hjælp.

Ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Stevns) havde jeg haabet og ventet, at de i Lovforslaget foreslaaede Dækningsregler var blevet noget anderledes, idet mit Parti ogsaa havde ønsket, at en større Part af Udgifterne var gaaet over paa Staten i Stedet for som nu foreslaaet paa Udligningsfonden. Denne Udligningsfond er jo en Fond, som vi ikke omfatter med større Kærlighed, og jeg vilde meget hellere, at man indskrænkede dens Virksomhed i Stedet for som her at søge dens Omraade udvidet. Men til Trods herfor kan jeg tilsige den højtærede Indenrigsminister min og mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det.

Veistrup: Ogsaa jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Der hersker, som rimeligt er, Enighed om, at det er et Lovforslag, der bør gennemføres saa hurtigt som muligt. Det siger sig selv, at det er Helbredelsen af Lungebetændelse, der først og fremmest er lagt Vægt paa. Lungebetændelse er jo en Sygdom, som nødvendigvis forekommer ret hyppigt under vore klimatiske Forhold, saa hvad der kan gøres for at lindre de Ulykker,

som denne Sygdom afstedkommer, bør selvfølgelig gøres. Den foreslaaede Billiggørelse af det Serum, som kan anvendes med saa stort Held mod Lungebetændelsen, er derfor kun af det gode. Mit Parti kan ganske tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlggaard):

Jeg takker for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet fra alle Sider. Jeg vil gerne love de ærede Ordførere for Venstre (Jensen-Stevns) og for de Konservative (Korsgaard), at jeg ikke skal tage deres Tilslutning som Udtryk for en Kærligheds-erklæring til Udligningsfonden. Kærligheden til denne Fond er størst i de vanskeligst stillede, de fattigste Kommuner her i Landet, og det var ogsaa Hensigten, at det skulde blive saadan.

Den ærede Ordfører for Venstre fremsatte en Udtalelse, som giver mig Anledning til at gøre opmærksom paa, at siden de af ham nævnte Udtalelser faldt i Folketinget, er Lovforslaget blevet ændret paa et Par Punkter. Udsalgsprisen for Serumet er blevet sat et Par Kroner længere ned end oprindeligt foreslaaet, hvilket Staten afholder Udgiften ved, og Udligningsfonden har overtaget de Udgifter, som Sygehusene ellers vilde faa ved Typebestemmelsen. Jeg finder, at dette er en ganske overordentlig god Ordning. Det tror jeg ogsaa, der var Enighed om i Folketinget; i alt Fald fandt mit Partis Ordfører i Folketinget, at det var en glimrende Ordning for Kommunerne.

Jeg glemte i min Forelæggelsestale at sige, at efter Forhandling med Sygekasserne regnes der med, at der kan gennemføres den Ordning, at Sygekasserne for de Sygekassemedlemmer, der her bliver Tale om, betaler 8 Kr. pr. Dosis, medens det for alle andre Patienter end nydende Sygekassemedlemmer gælder, at Patienterne selv skal betale, eventuelt for de fattiges Vedkommende ved Hjælp af den paagældende Kommune i Henhold til Forsørgelseslovgivningen.

Det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for de Konservative nævnte om Insulinets Pris, bør muligvis tages op. Jeg maa maaske minde om, hvad vel de fleste har glemt nu, at den tidligere Minister for Sundhedsvæsen, afdøde Sundhedsminister Rubow, i 1929, lige før det daværende Ministerium gik af, fremsatte et Lovforslag, der tog Sigte paa visse Sider af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem her nævnte. Jeg kan huske, at jeg selv havde med dette Lovforslag at gøre paa mit Partis Vegne. Det blev ikke gennemført, og man kan vel